

М. Хвильовому

Михайло Драй-Хмара

Лани – як хустка в басамани,
А з підметів низьких долин
Заносить духом конопляним,
І вигорілим тхне полин.

Самотній, з журавлем, колодязь
Над полем журиться давно.
Вмочає сонце в сонну потязь
Золототкане полотно.

Як віл, іде поволі днина.
Застигла колова шулік.
Коли ж задзвонить тут машина,
Засяє електричний вік?